

יונתן לוי

שני שירים מתוך 'פובע הר'

החלד

אינכם זוכרים מתי צמדתם,
זקופים וזפים,
כי זכרונכם הראשון
הוא צעדכם הראשון,
בשש מעתה את שמי מכרסם
תחת כף רגלכם
והרמתם אותה.

תחלה פסעתם לאט, על שתיים,
סורקים סביב,
אך אני לא הייתי.
בשהתכופפתם גליתם את עקבותי,
ושפופים מהרתם אחריהם,
אך אני לא הייתי,

ועכשו, מששכחתם הכל,
מלבד את ריחי
רדתם על ארבע
כדי לדהור בכל פוחכם
ולשונכם היבשה מושטת,
רודפים אחרי, בלהקה
שכורים ומטרפים.

אִינְכֶם יוֹדְעִים שְׂאֵתֶם רְתוּמִים
אֶל מְרַבְּבֵתִי,
אֲנִי אוֹחַז בְּרִצּוּעוֹת אֶת מַבְטֵיכֶם הַשְּׁלוּחִים
צוֹחֵק,
וּמִתְבוֹנֵן מִמְרֻחֵק קְבוּעַ
בְּמִרוֹץ הַמְּפֹאָר
שָׁבוּ אֲנִי הַמְּנַצֵּחַ.
רִדְפוּנִי, חַיּוֹת.
כְּדֵי שְׁלֹא תִתְפָּסוּנִי,
אֲנִי חֹדֵל מִלְּהִצְלִיף בְּכֶם
אֶת הַתְּשׁוּקָה לְטָרֵף אוֹתִי.
בְּזַעַתְכֶם וּבְרִקְבֵכֶם הַקּוֹצֵף חַי כּוֹחִי,
רִדְפוּנִי,
שָׂאוּ אוֹתִי הֶלְאָה,
כִּי בְקִשְׁתִּי לְרֹאוֹת אֶת כָּל הָאָרֶץ,
עַל פְּנֵי כָּל הַתְּקוּפּוֹת.

השומרים

בצעד צלול בְּבִקְרָ עַז סָבִיב לְשׁוּבָנוּ "כּוֹבֵעַ הַר"
סִרְי מִקּוֹף הַנְּנוּ, שׁוּמְרִים עַל הַיְשׁוּב מִפְּנֵי הַרְפִּיסוֹת
מִרְצָנוּ בַל נִדְלָה, חֲגִים אָנוּ סָבִיב אֵיתָנְנוּ כְּבִקְנוֹן כּוֹחוֹת
רְאוּתֵינוּ הִרְאוּיוֹת נוֹשְׁמוֹת תְּמִיד אֲוִיר חֲדָשׁ,
הַמְבֵט רוּוֵי חֲדוֹת הַבִּקְרָ ;

קוֹלוֹתֵינוּ הַעֲמֻקִּים אוֹרְגִים מִהֶרְגָבִים
שִׁיר-שׁוּמְרִים עֲתִיק וּמְלֵא אוֹן-אֶלוֹן
שִׁיר כֵּן, וְנִמְרָן,
כְּמִפְּי זִמְשׁ חֲזָקִים הַצּוֹעֲדִים מִהַלֵּב –

כְּשֵׁם שֶׁהַעֲצִים עֲשִׂירֵי הַשָּׁרְשִׁים מִגְבִּירִים אֶת כּוֹחַ הַקִּרְקַע שֶׁהָרוּוּהוּ
כֵּן שׁוֹתִים גַּם אָנוּ מִחֲדָשׁ אֶת שִׁירָנוּ לְרוּיָהּ. עֲצוּרֵי-אֲגוּזִים בְּמַפְלֵ יֵין-תְּנוּעוֹת,
כֵּן שִׁירָנוּ, יֵין עֲמֻק וְאֲגוּזִים, מִגֵּן מִגְבוּהָ עַל הַיְשׁוּב. גְּבוּתֵינוּ הַשְּׁחֲרוֹת
פְּרוּשׁוֹת עַל מִצְחָנוּ כְּכִפְּי הַנְּשָׁר הַחֲגִיגִי, בְּעֲרָנוֹת מַחְלָטוֹת וּבְשִׁלְנָה -
לֹא כָּאֵן יִזְקֶף הַחֲלָד רֹאשׁוֹ.

לְכֵאֵן לֹא יָבוֹא אֶלֵּא אוֹיֵב נֶאֱצָל, אוּ יָדִיד.

שׁוּמְרִים אָנוּ, שְׁמָא יִשְׁרָבֵב הַחֲלָד אֶת הַטְּמוֹ זָב הַחֲלִי,
אֶת עֵינָיו הַעֲשֵׁנוֹת, אֶת שְׁנָיו הַקִּצְרוֹת,
הַצִּהְבוֹת מִטְּבֵק - שְׁנִישִׁכְתָּן מִגְמָדָת -
בְּחִיכּוֹ הוּא מִטְּמִין אֶפְרָ, כֵּן סִחָה בִּישׁוּב עַל אוֹדוּתֵיו הָאֲגָדָה
שְׁאִין מִסְפָּרִים לְמִי שְׁעוֹד אֵין שְׁעַר בְּחִזָּהוּ. אַךְ אֵין חֲשֵׁשׁ -
בְּ"כּוֹבֵעַ הַר" הוּא מַעוֹלָם לֹא נִרְאָה.

בוֹטְחִים אָנוּ בְּעֲצָמַת הַמַּעֲגָל,
וּבְעוֹד שְׁנַחְזוֹר וְנַחְלֶף וְנִבְרָךְ אֶת אַחַת עֲמָדוֹת הַפְּקוּת,
נִכְפִּיל אֶת קוֹלְנוּ בְּפִזְמוֹן הַשׁוּמְרִים:
"וְהַבּוֹז לְחוֹלֵי הַפְּלָבָת !"